

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 102. szám

2001. június

Pünkösöd – 2001.

„A Szentlelket a »a keresztyénség ismeretlen Istenének« szokták nevezni. Ez túlzás. Ki merné azonban vitatni, hogy van benne némi

igazság, mégpedig az, hogy a mai keresztyénség tudatában és lelki életében vajmi csekély szerepe van annak a döntő befolyásnak, amelyet Isten Lelke jelent az egyes hívők, az egész Egyház és ezen kívül minden egyes ember és az egész világ számára. És még sincs itt szó olyan igazságról, amely csak hit-tudósokra, vagy a különlegesen misztikus beállítottságú és érdeklődésű jámborokra tartoznék. Hiszen a Szentlélek nélkül egyszerűen nem lehetséges a keresztyén létezmód.” (Th. Filthaut: Igehirdetés zsinat után, 39. old.) Az idézett szerző a müncheni egyetem katolikus teológiai karának volt a professzora 1967-ben bekövetkezett haláláig. Azt hiszem, hogy megállapítása ma is figyelmet érdemel. A Szentlélek az Atya és a Fiú mellett kétségkívül a harmadik helyre kerül; egy kicsit valóban ismeretlen Istennek számít.

Úgy gondolom, hogy mindnyájan mélységes alázat és méltatlanságot érzünk akkor, amikor

a Szentlélek-Isten személye és munkája kerül szóba. Mi Isten gyermekei vagyunk, Krisztus testvérei és szolgálói. Azt a feladatkört, amelyet Jézus Krisztustól kapunk, a Szentlélek segítségével nélkül képtelenek vagyunk ellátni. A Lélek gyümölcse lehet csak bennünk a szeretet, amely nélkül semmik vagyunk. A Szentlélek üdvösségünk záloga, kiválasztottságunk pecsétje, a missziómunka helyes végzésének biztosítója.

Csak levett saruval és meghajtott fővel léphe-tünk a Szentlélekről szóló bibliai tanítás területére, de ugyanakkor azzal a nagy-nagy örömmel – s ez szintén a Lélek gyümölcse -, amely kell, hogy lássék rajtunk, nem mesterkélt, hanem természetesen gyümölcsként.

A Szentlélekről első-sorban nem beszélni kell, hanem élni általa, engedelmeskedni neki, figyelni indítására; egyszerűen közösségre jutni vele, és közösségben maradni ve-

le.

Imádkozunk azért, hogy mindez megtörténjék bennünk és közöttünk a harmadik évezred első pünkösdjén is!

ÁLDOTT ÜNNEPET KÍVÁNOK lapunk minden kedves olvasójának!

**dr. Almási Mihály
lelkipásztor**

Pünkösdkor

Tüzek jönnek, különös lázak:
LÉLEK járja által a házat.
Szárnyas remény lobog fel bennünk,
szólnunk kell és valamit tennünk,
amit az ÚR tűzlángja mível,
szétfutni a hatalmas hírrel:
a szeretet ímé kiárad,
nem lesz vége még a világnak,
JÉZUS KRISZTUS itt jár keresvén...
Fehér zászló lobog keresztjén,
út lett nekünk, igazság, élet,
átöleli a mindenséget.

Füle Lajos

Vár rád az Úr!

Ha földi utad véget ér,
Hogy állsz az Úr elé?
Két úr szolgálja nem lehetsz!
Ma el kell végre döntened,
Hogy életed kié.

A sátán sok-sok jót ígér,
Az útján csalfa fény.
De elhagy végül hűtlenül,
Majd minden terved összedül,
És nincs többé remény.

Az Úr Jézus hív, jöjj hamar!
Öböne béke vár.
Eltörli minden vétkeket,
Meggvált, meggyógyít, mert szeret,
Így nem rémít halál.

Ha földi utunk véget ér,
Mind mennybe érkezünk.
Addig szolgálunk boldogan,
És örvend szívünk gondtalan...
Úr Jézus, légy velünk!

Gerzsenyi Sándor

Már késő!

Éppen le akartam feküdni, amikor csengett a telefon.

„Lenne olyan szíves kijönni a kórházba? Egy haldokló szeretne önnel beszélni. De kérem, nagyon siessen!”

Valamivel később az ágy mellett ülök. Középkorú férfi fekszik előttem. Ma kora este az esőtől sáros úton megperdült egy autó és átgázolt rajta. Mindkét lábát összeroncsolta. És ami a legszörnyűbb: a vezető cserbenhagyta a súlyos sebesültet, csak órák múlva találták rá.

És most? Már késő! Ma délután még friss volt, egészséges, most reménytelen nyomorék, és örjítő fájdalmai vannak. Ma délután kinevette volna azt, aki a halálról beszél vele. Most egyre azt nyögi: „Istenem, a bűneim... félek, irtózatosan félek...”

Megpróbálok szólni hozzá. Felolvasok néhány Igét a Szentírásból. Jézus nevét említem. Nem hallja. A fájdalom hullámszerűen vissza-visszatér, és valósággal elborítja. Aztán elveszti az eszméletét. És meghal. Mélyen megrendülve állok a holtteste mellett. Szeretném feltépni az ablakot, és lekiabálni az utca forgatagába: „Keressétek az Úr Jézust, amíg megtalálható! Térjete meg, ma még van kegyelmi idő! Nem-sokára késő lehet! A halálos ágyon már nem lesz erőtök hozzám! Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveteket!” Holnap késő lehet, örökre elkéshettek! Ó, halld meg ma az evangélium szeretetteljes hívását!

Ma van az üdvösség napja.
Te mit válaszolsz?

W. Busch - Vetés és aratás 33/2.1995

HOGY VAGY?

Egyik hétfő reggel egy látásból ismert kedves testvérem haladt át azon a vasárnapi iskolai termen, melyet éppen takarítottam. A kölcsönös, szívélyes üdvözlés után megkérdezte amerikai szokás szerint, hogy vagyok. Köszönöm jól – mondtam. És te hogy vagy? O.K. (oké!) – volt a rövid válasz. Nekem ez azt jelentette, mintha azt mondta volna, megvagyok, úgy-ahogy, tűrhetően. Kérdeztem: - Talán probléma van az egészségeddel, vagy valami más baj van? – Ó, nem – mondta. Minden rendben, csak hát reggel van még.

Mielőtt továbbment volna, hiányos angol nyelvtudásommal röviden elmondtam neki, hogy fiatalabb koromban sokat betegeskedtem. Néha nagyon nehéz volt elvégezni a feladatokat a család körül. Volt idő, mikor néhány hetet ágyban is kellett töltenem. Most nagyon jól vagyok, és örülök, hogy tudok dolgozni, ha néha el is fáradok. És reggelenként megköszönöm azt is az Úrnak, hogy nem kell ágyban töltenem a napot. Akkor könnyelabadt szemekkel nézett rám, és így szólt: - Kérlek, kérdezd meg tőlem még egyszer, hogy vagyok! Már sokkal vidámabb hangon, mosolyogva felelte: - Köszönöm, nagyon jól. Hála az Úrnak!

Hona Novak (BH. 1989. 10. 01.)

Útszéli virágok

Szépségüket észre sem vettük. Ránk mosolyogtak az útszélen tarkán, csendesen és szerényen, de mi elsiettünk mellettük.

Pedig ők is éretünk lettek, szebbé tenni utunk, világunk, s ha színeik közt vakon járunk, mi leszünk szegényebbek.

Bocsássatok meg mind, zsályák, katángok, pipacsok, kedves útszéli virágok, hogy mellettetek úgy elsiettünk!

Bár Jézusunk szemével néznénk rátok, és harmatosan fénylő, szép ruhátok üzenetét hirdethetné nekünk!

Madarak prédikációja

Robert Schuller, az ismert amerikai igehirdető közlekedési baleset következtében hat hétig nem állhatott a szószékre. Olyan történt vele, mint soha életében, ugyanis nem mulasztott igehirdetést még egyszer sem. Most Isten prédikált neki, mégpedig az ég madarai által.

Csak egy kis ütést érzett a fején, és ennyit mondott: Jaj! Aztán egy idő után fájni kezdett a feje. A holland orvosok a szokásos gyógyszert adták: Aspirint. A szűnni nem akaró fejfájás miatt később bevett még négyet, de arra már, hogyan ébredt reggel nem emlékezik. Test úgy feküdt a földön, hogy ajtót sem nyithattak rá, az ablakon át hatolt be valaki a segítségére. Megoperálták. Agyműtétet hajtottak végre, de újra kómás állapotba került. A sebészek vérátömlesztést alkalmaztak. Izgalmas napok következtek, hogy nem fertőződött-e AIDS-vírussal, de három nap után kiderült a kedvező eredmény.

Ez a három nap sokféle tekintetben próba volt. Isten a kezébe vette az igehirdetőt. A kórházi ablak előtt egy kis veréb röpködött szárnya-

it felé terjengtetve. Mindaddig, amíg eszébe jutott: „*Nézzétek meg az égi madarakat...*” (Mt 6:26). Úgy érezte, hogy Isten ígéretet tesz neki, hogy róla is gondot visel. Aztán Noé galambja jutott eszébe (1Móz 8:11) Végül saját igehirdetéseként gyakori textusa, a sasok megújuló erejéről (Ézs 40:31). Így prédikált neki az Úr a sorsán valóm megbékéléséről, mint a galamb békességéről, a sas erejéről és a kis szürke veréb ígéretéről.

(„Az erő órája” 1991. november 27-i televíziós adás alapján: Sz. V. - BH. 1991. 12. 15.)

Három fa legendája

Három fa állott a parton. A tengerre tekintve álmaikról beszélgettek.

- Szeretném, ha egykor bölcső lenne belőlem – álmódzott az első.
- Én pedig szeretném, ha hajót készítenének a testemből. Szállítani fogom a gazdag árukat a tengeren – sóhajtozott a másik. – És Te?
- Magam sem tudom – felelte a harmadik. – Örömmel állnék egy kimagasló helyen, hogy mindenki láthasson. Istenre szeretnék mutatni.

Évekkel később jöttek a favágók. Kivágták az első fát és kifűrészelték deszkának. A gazda községes jászolt készített belőle. „Mi lesz az álmmal, a bölcsővel” – sírta el magát az első fa. Mégis beteljesedett az álma szebben, mint gondolta, hiszen éppen ebbe a jászolba fektette Mária Jézust, Isten Fiát.

Kis idő múlva kivágták a másik fát is. Lehetséges egyetlen fából egy hajót csinálni? Kivájták belőle egy szerény halászcsonakot. Eljött az idő, amikor ezt a csónakot kölcsönözte Péter Jézusnak.

Végül kivágták a harmadik fát is. Amaz nagy izgalommal várta, vajon beteljesedik-e óhaja. Kivágták belőle két durván faragott gerendát és összeillesztették kereszt alakjában. „A szegény és a gyalázat jele” – töprengett a fa. „Soha nem fogok Istenre mutatni...” – és mégis a Golgota hegyén ott függött rajta Isten Fia.

Végül mind a három fa megértette, hogy Isten beteljesítette vágyukat, sőt még sokkal nagyszerűbben, mint elképzelték.

Az Igehirdetése a Magyar Baptisták 2. Világtalálkozóján, 2000. Augusztus 13-án, Nagyváradon hangzott el.

KÖZÖS HITÜNK

Küzdjétek a hitért, amely egyszer és mindenkorra a szenteknek adatott! (Júdás 3)

Általános gyakorlattá vált számunkra az, hogy a helytelenül lefordított szavak esetében néha szó szerinti fordítást alkalmazunk, de még abban az esetben is amikor meghagyjuk az elterjedten használt rossz fordítást, akkor is azt értjük alatta, ami a Biblia eredeti szövegében nyilvánvaló. Így például, tudjuk, hogy az eklézsia nem egyházat, hanem gyülekezetet jelent. Előszerttel használjuk tehát a gyülekezet szót, vagy az eredeti eklézsia kifejezést, de ha egyházat vagy anyaszentegyházat mondunk is, tudjuk, hogy az eredeti görög szóban nincs benne sem az anya, sem az egy, sem a ház, hanem az egyszerűen gyülekezetet jelent. Így használjuk a keresztség szót is, tudva azt, hogy az bemeztést, alámertést, baptizálást jelent, és ezt értünk alatta akkor is, ha keresztséget mondunk.

Ezen szükséges tisztázó szavak után tehát engedjétek meg, hogy a közös hit szószóólója legyenek. Mondanivalóm lényege Isten ígéjének alapján az, hogy a közös hit személyes hit, amelyért küzdeni, tusakodni kell. Itt ki kell mondanom olyan dolgokat is, amelyek sérthetnek némelyeket.

Tudjuk, hogy az igazság sérti azokat, akik eltértek tőle, mégis, közös hitünkről világosan és határozottan kell beszélnem, még akkor is, ha ezzel bántom azokat, akik az üdvözítő közös hit-től eltértek.

1. AZ ÜDVÖZÍTŐ HIT SZEMÉLYES HIT

Nem minden hit üdvözít, hanem csak az egy, amely adatott a szenteknek. Minden embernek pedig az a hite, amit személyesen hisz, és az a vallása, amit személyesen vall, nem pedig az, amit örökölt, vagy amiben felnevelték. Azért szükséges ezt így kijelenteni, mert nagyon sok esetben ez a kettő élesen különbözik. Az üdvözi-

tó hit személyes hit. Isten ígéje mondja azt, hogy az üdvösség hit által van:

"Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz, mind te mind a te házad népe!"

"Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egy-szüült Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

'Nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az, minden hívőnek üdvössé-gére."

Az üdvözítő hit személyes hit, mivel nem hi-hetsz a másik nevében csak a magad nevében. Kívánom, hogy mindannyiunknak üdvözítő, személyes hitünk legyen!

A hitvallásunk egyrészt azt mondja, hogy a hit ismeret, egy értelmi kérdés, amely által igaz-nak tartjuk Isten kijelentéseit, másrészt pedig a hit erős bizalom Istenben, vagyis egy érzelmi kérdés is.

Kissé részletezve kijelenthetjük azt, hogy mi hisszük, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, hisszük, hogy Szent Lélektől fogantatott, szüztől született, hisszük, hogy szó szerint feltámadt és min-denki által látható módon visszajön az ég felhői-ben. Hiszük, hogy a Biblia Isten tévedhetetlen és igaz ígéje, hiszük, hogy az evangélium min-den embernek szól, mert Jézus Krisztus meghalt mindenkiért. (1Jn 2,2; 1Tim 4,10; 2Kor 5,10)

Közben azt is hisszük, hogy az üdvösséghez abszolút fontos az újjászületés:

"Ha valaki nem születik újjá víztől és Lélektől, nem láthatja az Isten országát." (Jn 3,5)

Ezek szerint a gyülekezet tagjai csak azok lehetnek, akik bűneiket megvallották, megtértek, Jézus Krisztust befogadták és újjászülettek. Ilyenképpen hiszünk egy egyetemes anyaszent-egyházat, Krisztus gyülekezetét, ami a szentek közössége. A gyülekezet Isten megváltottjainak, Isten gyermekeinek a közössége. Ebben a szemé-lyes hit alapján lehet felvenni valakit, és a közös hit alapján a tagok felelősen vállalják egymással a közösséget, és gyakorolják a gyülekezeti fe-gyelmet is, ha szükséges.

Van személyes hitünknek egy néhány jel-lemvonása, amelyek különösképpen jellemzőek reánk, baptistákra. Ilyen a hitvalló, felnőtt ke-resztség, amelyet Jézus Krisztus parancsolt. Isten ígéje mondja:

"Aki hiszen és megkeresztelkedik, vagyis be-merítkezik, üdvözüli."

Kornélius bemeztkezett, a filippi börtönör be-merítkezett, az első megtértek pünkösöd napján megkeresztelkedtek.

”Térjete meg és keresztkedjete meg”

- Parancsolta nekik Péter apostol, és több mint háromezren engedelmessé váltak ennek a parancsnak. Az a hit az igazi hit, amely megtérést eredményez. Amely csak elméleti hit marad, az nem sokat ér. Az igazi hit megtérést, az élet megváltozását eredményezi. Ha a te hited nem hozott ilyen változást, akkor az nem igazi hit, nem üdvözítő hit. Márpedig könnyen meglehet, hogy az értelemmel felfogod, talán még érzelmeid is reagálnak rá, de cselekedeteidben nem látható az, amit hiszel. Jakab apostol szerint az ilyen hit halott önmagában.

Ha valaki bizalmasan közli veled, hogy ebéd meg van mérgezve, és te ezt elhiszed de mégis elfogyaszod, akkor megkérdezem, ér-e a hited valamit? Vagy ha valaki azt mondja, hogy a vonat amelyre felszálltál nem arra megy amerre utazni szeretnél, és te ezt el is hiszed, de nem szállsz át a másik vonatra, akkor kérdezem: milyen hit az? Jakab apostol is így kérdezi, ha hitednek cselekedetei nincsenek, megtarthat-e téged az olyan hit? Semmiképpen nem. Az a hit egyenlő a nullával. Az a hit halott. De a mi személyes hitünknek vannak cselekedetei, mert erre építjük az életünket, jövőnket, tetteinket, kapcsolatainkat, gondolkodásunkat, és döntéseinket. **”Az igaz az Ő hite által él”**-, mi is. Ez az a hit, amelyről Júdás apostol azt mondja, hogy egyszer a szenteknek adatott. Az üdvözítő személyes hitből csak egy létezik. Egy a hit! Ez adatott egyszer a szenteknek. Más üdvözítő hit nem létezik.

Nemrég együtt utaztam egy fiatalal, aki dicsekedett vallásával és hitével. Azt mondta, hogy egy időben foglalkozott a kérdéssel, hogy más hitre térjen, de nagyon hálás azért, hogy abban a hitben született - ahogyan ő mondta, abban nevelkedett, és hogy abban maradt meg. Megkérdeztem, hogy miért? Azt válaszolta, hogy azért, mert az ő vallása igazán nem kér tőle semmit. Erre azt válaszoltam, hogy azt csakugyan nem nehéz megtartani. De mit ér az a hit, ami nem kötelez téged semmire? Ha nem tudnál válaszolni erre a kérdésre, akkor válaszolok én: az a hit, ami nem kötelez téged semmire, az nem ér semmit. De nekünk nem ilyen hitünk van. A mi hitünk arra kötelez, arra tanít minket, hogy mértékletesen igazán és szentül éljünk a jelenvaló világban (Tit 2:12).

2. A KÖZÖS HIT

A személyes hit úgy lesz közös hit, hogy ha felismerem, hogy az én hitem azonos a te hiteddel. Ebben az esetben mi ketten közösséget vállalunk, hitközösségben kezdünk élni. Ez a közösség a közös hit alapján tehát a felismerés és a csatlakozás folytán valósulhat meg. Nem a nevünk köt össze, nem a földi származásunk vagy a hagyományunk, hanem a hitünk. A közös hit eredményezi a közösséget. Pünkösöd napján, akik felismerték bűneiket, akik megtértek és megkeresztelkedtek, azok csatlakoztak is Péterhez és ahhoz a százhusz főnyi sokasághoz, akik hittek Jézus Krisztusban. Attól kezdve, közös hitük alapján gyakorolták is magukat a közösségben (ApCsel. 2,42). Ilyen közösséget eredményez a mi közös hitünk is. Egy helyi gyülekezetben, a gyülekezetek szövetségében vagy a világszövetségben sok ezren vagyunk közösségben. Azért lehetünk közösségben, mert közös a hitünk. Mi testvérek vagyunk az Úrban, nemcsak kollégák, szak társak, elvtársak, rokonok vagy haverok. Testvéreknek mondjuk egymást, és nemcsak így mondjuk, hanem így is gondoljuk. A hit alapján vállalkozunk közösséget egymással, vagy a hit alapján nem vállalkozunk közösséget, abban az esetben, ha nem közös a hitünk.

Ugyanis a hit alapján történő közösség egyúttal a hit alapján történő elhatárolódást is eredményez. Nem lehetünk hitetlenekkel felemás igában. Igazságnak és hamisságnak, világosságnak és sötétségnek nem lehet közössége egymással. A hívőnek nem lehet köze, vagyis közössége a hitelennel.

Ez az igazság főleg akkor válik nyilvánvalóvá, amikor az úrvacsorai szent jegyekhez járunk. Amikor az Úr Jézus megtört testének és kiontott vérének csodája elé állunk, újra meg újra rádöbbenünk arra, hogy ez az, ami egyé tesz minket: mindnyájan egy kenyérből részesedünk, Hozzá tartozunk. Ugyanakkor az is meglátszik itt, hogy vannak, akikkel nem lehetünk közösségben és velük nem is járulhatunk együtt az Úr asztalához. Ez egyesít, és ez választ is el egymástól: egyesít azokkal, akikkel közös a hitünk, és elválaszt azoktól, akikkel nem közös a hitünk. Ha Krisztusnak tagjai vagyunk, akkor egymásnak is tagjai vagyunk, és ezt a közösséget önkéntesen vállaljuk a közös hit alapján. Azok vagyunk közösségben egymással, akik hitünkért áldozatot is vállalunk, ha szükséges.

3. KÜZDJEK A HITÉRT!

Nos, most érkezünk ahhoz, amiről Júdás apostol beszél. Miről beszél? Arról, hogy szeretett volna a közös üdvösség felől írni, minden igyekezettel. (Ha ez megtörtént volna, talán lenne még egy olyan levelünk a Bibliában, mint a római levél, ami a közös üdvösségről, a közös hitről szól, rendszerezett, bizonyított és alkalmazott módon.) De Júdás apostol azt mondja, hogy nem tudta ezt megtenni, mivel intést kell továbbítania. Mi volt ez az intés? Az, hogy **”küzdjete a hitért, amely egyszer és mindenkorra a szenteknek adatott!”**

Küzdjete ezért a hitért!

Megfigyelték-e azt, hogy a Jelenések könyvében, amikor az Úr Jézus a hét kisázsiai gyülekezethez küldi táviratait, akkor két gyülekezet felé is kemény figyelmeztetésnek adott hangot, mert azok megtúrták maguk között a tévtanítókat? Pál apostol is figyelmezteti az efézusi gyülekezet véneit, hogy viseljenek gondot magukra és az egész nyájra, amelyben Isten őket vigyázókká tette, mert tudja azt, hogy távozása után jönnek közéjük gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak, sőt, közülük is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják (ApCsel. 20,28-31). A galáciai gyülekezetnek azt írja, hogy csodálkozik, hogy olyan hamar más hitre, más evangéliumra tértek, holott nincs más, csak egy van - és ha mennyből való angyal jönne is, hogy más hirdessen, átok legyen, mert más evangélium nincs. (Gal. 1,6) Egy a hit!

A korinthusi gyülekezetnek írt levélben Pál apostol azt mondja:

”Félek hogy a ti gondolataitok eltántorodnak a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől. Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek.” (2Kor. 11,3-4)

A Tituszhoz írt levélben a nagy apostol azt a tanácsot adja szolgatársának, hogy **”az eretek embert egy vagy két intés után kerüld, tudván, hogy az ilyen romlott, és vétkezik, önmaga is kárhóztatván magát.”** (Tit. 3,10-11)

János apostol pedig a házról-házra járó tévtanítókat illetően azt mondja, hogy **”Ha valaki hozzatok érkezik, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok be a házatokba, és ne köszöntésétek.”** (2Jn. 10) Ebben az esetben a köszöntés többet jelentett, mint egy-két szavas üdvözlést: közösségről és meghitt társalgásról van szó. Az üzenet

tehát az, hogy ne legyetek velük közösségben! A közösség alapja a közös hit, ha pedig nem közös a hitünk, akkor nem lehet közösségünk egymással! Egy a hit! Küzdjete a hitért, amely egyszer adatott a szenteknek! Mindezek a figyelmeztetések azt mutatják, hogy sajnos, a hitet el lehet veszíteni, hit dolgában hajótörést lehet szenvedni (1Tim. 1,19), **”az**

istetlenek tévelygéseitől elragadtatva” saját erősségünkől ki lehet esni (2Pt. 3,17). Mi azonban most elhatározhatjuk, hogy megtartjuk a kapott hitet mocsoktanul és szentül. Elhatározhatjuk azt, hogy mindhalálig kitarunk amellett, amit az ige alapján hittünk és vallottunk. Nem térünk el tőle, mellé állunk, és küzdeni fogunk érte! Határozzuk ezt el! Ehhez Isten erejét is kérünk kell, mivel egyedül Isten az, aki minket megtarthat a hitben. Tanulmányozva minden nap Isten igéjét, gondolkozva arról éjjel és nappal, gyönyörködve abban, mint aki nagy nyereséget talál.

Borzási István - Marosvásárhely

Mi az Awana?

Az Awana egy nemzetközi ifjúsági szervezet, melynek hétköznapra tervezett, bibliaközpontú klubprogramjába bármely nemzet fiataljai bekapcsolódhatnak.

Az AWANA név az “Approved Workmen Are Not Ashamed” (A kipróbált munkások nem vallanak szégyent) elnevezés rövidítése a Bibliában megtalálható igevers (Pál Timóteushoz írt II. levele 2. részének 15. verse alapján.)

A magyarországi AWANA misszionárius központi elérhetősége:

Palatinus Zoltán és Klára
1225 Budapest, Petőfi S. u. 44.
Telefon: 06-30-228-2215
E-mail: awanahu@matavnet.hu

Az AWANA három korosztályt elérő klubot működtet:

- Szikra klub: 1-3. osztály
- Láng klub: 4-5. osztály
- Fáklya klub: 6-7. osztály

Felépítés

Egy AWANA klub általában 2 óras és három részre tagolódik (a klubfoglalkozás ingyenes):

- A **játékidőben** a klubok jellegzetes játékkörének és négyzetének segítségével a klubtagok (és a vezetők) csapatversenyeket játszanak.
- A **könyvidőben** a klubtagok a korosztályuknak megfelelő tankönyvből tanulnak (ami bibliai igeversekből áll) és a vezetőkkel beszélgetnek. Természetesen a megtanult igeversekért pont és színes kitüntetés jár.
- A **tanácskozás** idejére az összes klubtag összegyűlik, hogy csoportosan énekeljenek és érdekes bibliai történeteket hallgassanak.

Célok

Az AWANA célja a környékbeli gyerekek elérése, hogy lehetőségük legyen megismerni Jézus Krisztust és jó barátságot alakíthassanak egymás között. Ezenkívül másodlagos cél felkészíteni a tagokat az evangélium terjesztésének feladatára (Máté evangéliuma 28:19-20.).

- A **közös játékok során** a gyermekek fizikai állapotának erősítése, testi fejlesztése, a játék örömeinek átélése, a sportszerű viselkedés tanítása, gyakorlása, egymás megbecsülése, az összefogás erősítése.

- **Beszélgetések során** a keresztyén értékek közvetítése, a helyes viselkedésformák tanítása, erősítése, környezetünk védelme, megbecsülése.

- **Közös alkalmak során** egymás meghallgatása, egymás sikerének értékelése (pl. kitüntetések átadásakor), a közösség, barátságok ápolása.

Magyarországon bejegyzett klubok (18)
(aktív klubok**, nem működő klubok*)

- Bibliai Baptista Gyülekezet*
- Dunaharaszti Baptista Gyülekezet**
- Bugyi Baptista Gyülekezet**
- Nemzetközi Baptista Gyülekezet (angol nyelvű)**
- Isaszegi Baptista Gyülekezet*
- Kelenföldi Evangéliumi Gyülekezet**
- Kispesti Baptista Gyülekezet*
- Kondorosi Baptista Gyülekezet**
- Ócsai Baptista Gyülekezet**
- Péceli Baptista Gyülekezet*
- Rákoshelyi Baptista Gyülekezet*
- Recski Baptista Gyülekezet**
- Rózsakerti Gyülekezet*
- Szegedi Baptista Gyülekezet**
- Szentendrei Baptista Gyülekezet**
- Velencei Baptista Gyülekezet*

- Vámospércsi Baptista Gyülekezet**

Ballagás után

...hol van a régi iskolatáska, és hol a kinőtt tornacipő?
Befogtátok az Időt a hámba, és most veletek száguld az Idő!

Nincs már „kőd előttem, köd utánam”, naponta tágul a látóhatár, több a munka, kevesebb a játék: a nagybetűs Élet hív: gyere már!

Belenéz ám a tarisznyátokba, nem mondhatjátok azt: semmi sincs!
Tanulni jártatok iskolába, és a megszerzett tudás drága kincs!

Az a „hamuban sült pogácsátok”, hiszen életté válnak a mesék, de – mint Illésnek a pusztaságban, erő fölötti útra nem elég!

Ahhoz több kell: hit és bizalom: Istenre néző élet-vállalás, míg eltűnik lassan az időben a háttitkáskás első állomás...

Lukátsi Vilma

Magok és gyümölcsök

Valaki egyszer azt álmodta, hogy benyitott egy bolt ajtaján. A pult mögött egy angyal állt. A belépő megkérdezte tőle:

- Mit árusítanak ebben a boltban?

Az angyal ezt válaszolta:

- Mindent, amit csak kívánsz!

- Remek! Ez igazán csodálatos! Kérek akkor igazi barátságokat, kenyeret, megélhetést az éhezőknek, igazságot a földön, egyetértést és békét az emberiségnek!

- Bocsánat – szölt az angyal. – Azt hiszem, félreértettél. Mi nem gyümölcsöket árulunk itt, csak magokat.

Evang. Naptár 2000

Gyülekezeti hírek

Május 18-án 17 órakor bibliaóra volt az Anyaoltalmazó Otthonban óvodás és iskolás gyermekek részére. Az óvodások az elveszett juh példázatát, az iskolások Jónás és Ninive történetét ismerték meg. Isten a bűnt gyűlöli, de a bűnöst szereti.

Május 26-án szombaton ünnepi Istentisztelet keretében Mészáros Kornél egyházunk titkára iktatta be dr. Almási Mihályt gyülekezetünk lelkipásztorának. Vasárnap a gyülekezet különböző csoportjai köszöntötték a lelkipásztor családot.

F a k a n á l

Krúdy-falatok

Hozzávalók: 60 dkg sertéscomb, 1,5 dl olaj, 10-10 dkg liszt és sonka, 1 dl tejföl, 5 tojás, 1 csokor petrezselyem, örölt bors, só.

A húst felszeleteljük, kiveregetjük, sóval, borsal ízesítjük, majd lisztbe mártjuk. Forró olajban mindkét oldalát megsütjük. A tojásokból a szeletelt sonkával, a tejjel és kevés liszttel lepényt sütünk. A húst beborítjuk vele. Vegyes köretet és idénysalátát kínálunk mellé.

Egy kis derű...

A függetlenített lelkipásztor a beígért fizetés-emelést pedzi a gyülekezet előjárósága előtt.

- Testvéreim, emlékezzetek arra az ígéretre, hogy minden év elején esedékes egy kis fizetésemelés, ha meg leszték velem elégedve!

Az előjáróság válasza erre a következőképpen hangzott:

- Igen, az ígéretre mi is emlékezünk, de azzal a lelkipásztorral, aki fizetésemelést kér, nem lehetünk megelégedve!

Verekedős múltú, frissen megtért testvért egy régi pajtása egy váratlan pofonütéssel tette próbára. Jámborrá vált testvérünk ösztönszerűen reagál. A bátor legény miután felkászálódik a földről, megkérdezi:

- Mi van megírva a Bibliátokban? „Aki arcult üt téged jobb felől, fordítsd felé a másikat is!”

A megszégyenült testvér nem nyugodott bele a vereségbe, ezért így szólt:

- Az is meg van írva, hogy „senkinek semmivel ne tartozzatok...”, sőt még „ráadás” is jár.

Eseménynaptár 2001. Június

01.	18.30.	Budapesti Baptista Vonósok
Zenekari estje
03.	9.00.	Imaóra, úrvacsorai istentisztelet
	17.00.	Pünkösöd I. Istentisztelet
04.		Pünkösöd II.
Gyülekezeti kirándulás Tóalmásra
10.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	
17.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet
23.	9.00.	MKBK, Istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKBK
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

- **Imaházcím:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>
Következő lapzárta: 2001. június 24.